

Német diákok elhelyezése Szegeden.

Tonelli Sándor, a Szegedi Kereskedelmi és Iparkamara titkára pénteken a következő indítványt nyújtotta be a városi tanácshoz:

Tekintetes Városi Tanács! Az a nagy küzdelem, amelyet mi és hatalmas szövetségünk Németország, fennmaradásunkért és létünkért folytatunk, fölébresztette bennünk az együvértartozás érzetét és megtanított arra, hogy erőnket összetéve, jóban-rosszban hűségesen támogatnunk kell egymást, ha azt akarjuk, hogy ez a nagy harc győzelmesen befejezhető legyen.

Mindnyájan tudjuk, hogy a harc nem egy hanem két fronton folyik; a háremzőkön, ahol hős katonáink vivják tusájukat a tulajdonosok ellenességével és bent, a hátrókon belül, ahol a kiéheztetésnek a harcaát kell megállanunk. Tudjuk azt is, hogy a kiéheztetésnek a hadjárata elsősorban a központi hatalmak legerősebb állama, Németország ellen indult meg, amely éppen nagyszámú lakosságánál fogva aránylag a legrosszebb élelmiszerkészletekkel rendelkezik.

Nem akarom a valóságnál sötétebb és komorabb színekben festeni Németország közéleti viszonyait, elegendő, ha arra utalok, hogy a katonaságnak megfelelő élelmezése érdekében ott a polgári lakosság sokkal nagyobb áldozatokat kénytelen hozni, mint nálunk. A nélkülözéssel határos az, amit ma Németországban a polgári lakosság elviselni kénytelen. Különösen veszedelmesek ezek a nélkülözések azért, mert helyenkint már az ifjuság, a jövő generáció fejlődését és életképességét veszélyeztetik.

A viszonyokat legjobban jellemzi, hogy a múlt évben a nyári szünidő folyamán a német kormány ezrével helyezte el iskolás gyermekeket Hollandiában és Dániában, hogy a jobb táplálkozástól erőre kapjanak és ősszel ismét visszatérhessenek iskolai tanulmányaikhoz. Ma a blokád szigorítás folytán ez is mind nehezebbé válik, mert az angol kormány a lehető legszigorúbban ellenőrzi, hogy a semleges államok élelmiszerkészletei német érdekek szolgálatára ne lehessenek.

Ehhez a hivatalos német akcióhoz kapcsolódó alábbi tervem, illetőleg indítványom melyet a tekintetes Városi Tanácshoz van szerencsém azon, kérelem, képesen benyújtani, hogy azt pártolólak a legközelebbi városi közgyűlés elé terjeszteni méltóztassék.

Eddig folytatott bizalmas természetű megbeszéléseim alapján valószínűnek, sőt majdnem kétségtelennek tartom, hogy Szegeden akad legalább száz olyan uri család, amely hajlandó, hogy a két szünidei hónap tartamára egy tizenkét-tizenöt éves német középiskolai diákot díjazás nélkül elvállal és magához vesz. Ahol öt-hat száz eszik, a hetedik alig érzik meg, de arra nézve, aki már a nélkülözésnél tart, ez is nagy segítség. Tudom, hogy ez egy hatvan milliós nép ellátásánál csak egy csepp a tengerben, de ha a Szegedről kiinduló példát Magyarországnak más városai is követik, a köznek minden megterhelése nélkül mégis érhetünk el olyan eredményt, amely nyomot fog hagyni Németország közvéleményének gondolkodásában és érzésében.

Itt pedig elsősorban nem a materiális értékekre gondolok, bár ezt a szempontot sem lehet lekicsinyelni, hanem ennek az akciónak a morális következményeire. A szövetségi együvértartozásnak ez a spontán megnyilatkozása olyan rokonszenvet fog irántunk Németországban kiváltani, hogy az hathatósabb lesz minden nyomtatott ismertetésnél és ékesszavu propagandánál, azok a gyermekek pedig, akik két hónapon keresztül élvezték vendégszeretetünket a

legnehezebb háborús viszonyok közepette, olyan impresszióval fognak tőlünk visszatérni, hogy az sohasem veszhet el, hanem kísérsni fogja őket utjokban egy egész életen át.

Az indítványom ezek után az, hogy mondja ki Szeged szab. kir. város törvényhatósági bizottsága, hogy

1. német középiskolai tanulóknak a változott formában Szegeden való elhelyezését örömmel üdvözlő és erkölcsileg támogatja;

2. felszólítja a város jobbmodu családait, hogy egy-egy tanulót a szünidei két hónapra díjazásra való igény nélkül magukhoz vegyenek, egyben pedig egy háromtagu bizottságot küld ki az akció intézésére;

3. köriratban felkéri Magyarországi törvényhatóságait és rendezett tanácsu városait, hogy maguk részéről is hasonló határozatot hozzanak és a szegedi akciót országos jellegűvé avassák.

A keresztülvitel módjára ez esetben azt javaslom, hogy azok a magyar városok, amelyek e kezdeményezést magukévá teszik, más-más német városhoz forduljanak ajánlatukkal, hogy a gyermekek lehetőleg zárt csoportokban, kellő felügyelet mellett utazhassanak és területileg egységesen legyenek elhelyezhetők.

Indítványom indokolását legközelebbi közgyűlésen szóbelileg kívánom előterjeszteni. Teljes tisztelettel Tonelli Sándor.

HIREK

0000

A költő

ebédutáni pikkolója mellett ülve szomorú szemekkel bámult bele a kavargó füstfelhőbe. A pikkoló rossz volt, a kávéházban vásárolt cigaretta viszont még rosszabb és kinn a szél füttyölt olyan élesen, mintha a naptár március helyett novembert jelezné. Az égen szürke felhők usztak és néha hideg, cseppszemű eső hullott alá a magasságos égből; szemben a korzó olyan volt mint egy ázott és szomorú; szerelmi viharokban tépett és kószta utcalány. A költő csak ült, ült; nézte a cigaretta kigyózó füstjét, hallgatta a beszélgetések morajló zugását és élvezte az enyhe meleget, nyugodtan, meglegedetten. A füstfelhőkbe meredő szemei elől hassankint elveszett a külső világ képe, a fekete és cigaretta által kellőleg fölszigáztott idegrendszer megkezdte működését.

A füstfelhőben hirtelen pálmaliget bukant föl, szelid és csendes, mint a boldog szerelem. A ligetben szökőkutak, virágok, — mindenütt virág; buján viruló és ezerféle színben pompázó virág. És távol egy tenger ködlött feléje, hallotta csendes, enyhe morajlását, — mintha zsolozsma zengett volna. És nyár volt, meleg és napfényes, mélységesen kék égboltozattal.

— Most templom harangja szól és alkonyodik — mondta a költő és a pálmaliget mögüli kedves kis falveska képe bontakozott ki esthajnali hangulatban; a muskátlivirágos ablakok alatt kicsike barna lány sétált verseskötettel kezében. A költő hozzája csatlakozott, diskurálni kezdtek, majd egy enyhén homályos kis szobában megcsókolta a kezét szeliden és áhítattal.

A költő boldog volt. A leány már a felesége; nincs édesebb és szebb gyerekasszony nála messze vidékeken, az arca örökké mosolyos, mint a tavasz.

— Tavasz... szent — mondta elérzé-

kenyedve és friss virágok hangulatával szívében. Hirtelen megjelent előtte a tavasz, — olyan, mint egy édes, mosolyos szüz. És csupa vágy és nyilalás, — hopp! — kiáltotta a homlokára ütve és a ceruzája gyorsan szántott végig az üres papírlapon.

Öt perc múlva készen volt a verse; csatogó rimű és merész hasonlatokkal teli, meleg hangulatu és szublimisan finom himnusz a tavaszhoz és a szerelemről.

A feketéjét nem tudta kifizetni, de hűségesen és boldogság mosolyával arcán dik-tálta be a főpincérnek, majd kinyitotta az ajtót. Heves szélroham vágott az arcába és hideg esőcseppek kezdték paskolni az utcajárdát.

— Ejnye! az istenit... ilyen idő van? esudálkozott, de a következő pillanatban már föltette magának az obligát kérdést:

— Hol fogok máma vacsorázni?

(s. i.)

— **Időjárás.** Hűvös és egyelőre még változékony idő várható, elvélve csapadékkal.

PROGNÓZIS: Hűvös, változékony, elvélve csapadék. — Déli hőmérséklet: + 1.8 fok Celsius.

— **A királyi pár visszatért Bécsbe.** A Magyar Távirati Irodának jelentik Bécsből: Károly király és Zita királyné ma reggel Bécsbe érkezett. Ő felsége a király azután Badenbe ment, a királyné pedig Schönbrunnba hajtattott.

— **Miksa főherceg kitüntetés.** Bécsből jelentik: Őfelsége Miksa főhercegnek abból az alkalomból, hogy a notifikáló utjáról visszatért, amelyet az ottomán, német és bolgár kormányoknál végzett, a Szent István-rend nagykeresztjét adományozta és arról királyi kéziratot bocsájtott ki.

— **Közgyűlés.** Szeged törvényhatósági bizottsága 14-én, szerdán délután 4 órakor tartja meg márciusi közgyűlését dr. Cicatricis Lajos főispán elnöklésével.

— **Kitüntetések.** Mjk Ignátz 7. utászászlóaljbeli ezredesnek, utászszakasparancsnoknak az ellenséggel szemben tanúsított eredményes magatartása elismerésül a király a Lipót-rend lovagkeresztjét adományozta a hadiékítménnyel és a kardokkal. — Szabó Sándor 46. gyalogezredbeli hadnagynak az ellenséggel szemben tanúsított vitéz magatartása elismerésül a katonai érdemkereszt 3. osztályát a hadiékítménnyel és kardokkal adományozta a király. Konkoly Imre 5. honvédelmi gyalogezredbeli népfőlkelőt a 2. osztályú ezüst vitézségi éremmel tüntették ki.

— **Gessmann minisztert szélhűdés érte.** Bécsből jelentik: Gessmann minisztert a tegnapi tartott minisztertanácson szélhűdés érte. Hazaszállították és orvosai jobboldali szélhűdést és beszédzavart állapítottak meg rajta.

— **A besorozott diákok bevonulását elhalasztották.** A honvédelmi miniszter elendelte, hogy azok az 1899. évfolyambeli népfőlkelők, akik ebben az évben végzik valamelyik középiskola legfelsőbb osztályát, március 15-ke helyett április 18-án vonulhatnak be, hogy utolsó tanévüket befejezhessék.

— **Ambrus Zoltán — a Nemzeti Színház igazgatója.** Budapestről telefonálja tudósítónk: A Nemzeti Színház és az Operaház igazgatósága ügyében tanácskozás volt pénteken a kultuszminiszteriumban dr. Jankovich Béla kultuszminiszter, gróf Kéjels-